

Prasit KoySiripong

.....ช่วงเดือนธันวาคม..เขาถือว่าเป็นต้นฤดูหนาว..ขอให้พวกเราหลับตานึกภาพตามไปด้วย...ในประเทศหนาว...เมื่อฤดูนี้มาเยือน..สิ่งที่ตามมาคือหิมะซึ่งหิมะจะทำให้พืชที่ปลูกตาย...ดังนั้นเวลาชาวนาจะปลูกธัญพืชในสมัยนั้น..เขาต้องกะเวลาให้สามารถเก็บเกี่ยวก่อนหิมะตก...ดังนั้นจนถึงสารทขนมื่อ(ต้งใจย)...เกษตรกรจะเก็บเกี่ยวธัญพืช อาทิ..ข้าวโพด..ข้าว..ถั่ว....เก็บเข้าโรงเก็บให้ปลอดภัยจากการทำลายของหิมะ...เมื่องานเสร็จแล้ว...พวกเขาก็นำเอาแบ่งที่ทำจากธัญพืชมาทำขนมื่อเลี้ยงฉลองกันในครอบครัว...ขนมื่อมีลักษณะกลม..คำว่ากลมจีนกลางอ่านว่าหยวน..ซึ่งไปคล้องจองกับคำว่าถวนหยวนแปลว่าความสามัคคี...ครอบครัวล้อมวงกันปั้นขนมื่อ..เอาขนมื่อขึ้นไหว้บรรพบุรุษ...นั่งทานขนมื่อด้วยกัน...ขณะเดียวกันความร้อนของน้ำขนมื่อก็ทำให้คลายหนาวด้วย...สารทการไหว้ขนมื่อจึงเป็นเทศกาลที่สำคัญมากในอดีตในมืองจีนและในกลุ่มชาวจีนที่อาศัยอยู่ในภูเก็ตรั้งอดีต...อยากเชิญชวนพวกเราช่วยฟื้นฟูการชวนครอบครัวมาปั้นขนมื่อที่เราจะใช้ไหว้ด้วยกัน..และเชิญชวนให้กลับมาไหว้ขนมื่อ...เดี๋ยวนี้นะสะดวกมาก..เพราะเขามีแบ่งขายสำเร็จ...ไม่ต้องเิ่มแบ่งเองอย่างในอดีต...

ย

พจนสารอันดามัน มทศ.

วัฒนธรรม2วัฒน [ภาษาสื่อสาร2](#)

น.พ.ประสิทธิ์ โกยศิริพงศ์